

Slovo kolegům monarchistům

Již více než rok kvílí nad mladou zemí Ukrajinců dělová palba a zaznívají výstražné sirény. Již více než 30 let se my, Ukrajinci, snažíme vybudovat stabilní zemi. A posledních 30 let skupina velkopodnikatelů, takzvaných „oligarchů“, financuje naše politiky dvojí tváře jen k tomu, aby ohlupovali náš lid populistickými hesly a okrádali naši vlast. Avšak ti Ukrajinci, jejichž vědomí plně probudila otevřená invaze - a zvláště ti, kteří její hrůzy sami zažili – nejsou už ochotni se s tímto stavem smířit. Proto dnes mnoho Ukrajinců hledá pro svou zemi alternativní cesty.

V roce 1917, během Velké války, se zhroutil kolos na hliněných nohách, jenž se nazýval Ruské impérium. Na troskách této říše vznikla Ukrajinská lidová republika, jejíž vůdci se rozhodli jít cestou socialismu. Díky politice Centrální rady se nově vzniklá republika utopila v korupci a anarchii, následovanými bezmocností tváří v tvář přicházejícím bolševickým hordám.

Koncem února 1918 se vláda Ukrajinské lidové republiky (výše zmíněná Centrální rada) - za podpory Německa a Rakouska-Uherska - vrátila do Kyjeva, který byl v té době osvobozen od bolševiků. Nedokázala však stabilizovat vnitropolitický život Ukrajiny, zavést efektivní místní správu a zaručit dodržování Brestlitevské mírové smlouvy. Cesta socialismu, po níž tato vláda kráčela už před bolševickou okupací, se nezměnila. V jednotlivých regionech vzkvétala korupce a banditismus. Tímto trpělo nejen místní ukrajinské obyvatelstvo, ale i německé a rakousko-uherské velení – ta měla zájem na stabilizaci ukrajinského hospodářského života, aby mohla dovážet ukrajinské obilí do svých zemí.

Dne 29. dubna 1918 se v Kyjevě konal Celoukrajinský sjezd agrárníků, který zvolil nového panovníka – hejtmana Pavla Skoropadského, představitele starobylého šlechtického rodu a přímého potomka hejtmana Ivana Skoropadského. Ten zlikvidoval Centrální radu i její zemské výbory, fakticky zrušil republiku a vytvořil Ukrajinský stát (tzv. „Druhý hejtmanát“).

Hejtman byl prohlášen garantem zákona a pořádku do doby, než bude zvolen zastupitelský orgán – ukrajinský sejm. Jak napsal ve svých dílech ideolog ukrajinského monarchismu Lypynskij, Ukrajina se měla stát státem s novou monarchistickou formou vlády, svého druhu konstituční monarchií. Jednalo by se o režim, v němž je zachována dědičnost trůnu se všemi jeho konzervativními faktory a zároveň by zahrnoval ideologii, která by sjednotila všechny třídy národa pod vládou dědičného panovníka-hejtmana.

Navzdory všem úspěšným reformám provedeným hejtmanem došlo po sedmi měsících jeho vlády ke vzbouření skupiny socialistů, jež si říkala „Direktorium“. Tato skupina využila pomoci moskevských bolševiků a rozpoutala občanskou válku. Měsíc po tomto krvavém konfliktu mezi republikány a monarchisty se hejtman rozhodl abdikovat, aby zamezil dalšímu krveprolití.

Tím však jeho boj neskončil a v roce 1920 založil spolu s ideologem ukrajinských monarchistů Vjačeslavem Lypynským v exilu Ukrajinský svaz agrárních statistů (USKhD). Tato organizace se stala kolébkou moderního ukrajinského monarchismu.

Nejvhodnější pro Ukrajinu je podle Lypynského společná vláda konkrétních společenských skupin – forma státnosti, která se vyznačuje rovnováhou mezi mocí a svobodou, mezi silami konzervatismu a pokroku. Zákonná, zákonem omezená a omezující konstituční monarchie je základem této státnosti. Hlavou státu by měl být panovník (hejtman, od něj je také tento model nazván „hejtmanismus“) a jeho pravomoci by měly být dědičné a legitimní. Sám Lypynskij píše o hejtmanismu toto:

„Hejtmanismus je myšlenkou nového monarchismu a nové aristokracie. Nechceme přivést zpět dávno mrtvý monarchický řád, ani znovu vytvořit monarchii v její dávno zaniklé, zdegenerované podobě. Hejtmanismus je symbolem jednoty ukrajinského národa a moci ukrajinského státu, zosobněný do podoby tradičního, národního, dědičného hejtmana. Stojí nad všemi vrstvami, stranami, třídami a nepatří nikomu konkrétnímu v národě – stejně jako tradičně definovaný „ukrajinský národ“ nemůže být vlastněn a monopolizován nikým ... Hejtmanismus je nová forma vlády našemu národu, kterou musíme vytvořit pro naše syny a potomky tvrdou prací, obětováním se a oddaností ...“.

Později se USKhD transformuje na Svaz hejtmanistů-statistů (SDG). Jak roky plynou, hejtmanistická myšlenka přitahuje statisíce Ukrajinců roztroušených po všech kontinentech světa: vycházejí desítky hejtmanistických knih a novin s podrobnou argumentací monarchistické myšlenky, přičemž hlavním cílem hejtmanistického hnutí je sjednotit všechny Ukrajince různých politických názorů za účelem vytvoření nezávislého státu.

Hejtman Pavlo Skoropadskij zemřel během bombardování v roce 1945. Po jeho smrti vedl hejtmanistické hnutí hejtmanič Danylo, syn Pavla Skoropadského. Stejně jako jeho otec i Danylo věřil, že ukrajinská státnost se může znovu zrodit pouze ve své tradiční národní podobě. V této podobě, v lidu hluboce zakořeněné, viděl hejtmanič záruku budoucí obnovy Ukrajiny a byl si jistý, že Ukrajina, jejímž základem je národ starobylé a tradiční kultury, nakonec uspěje v boji o své místo pod sluncem, jež si právem zaslouží.

Stojí za zmínku, že Danylo Skoropadskij, ačkoli byl plně oddán hejtmanistickým myšlenkám, vždy respektoval své politické oponenty. Nikdy nevystupoval ani proti těm lidem, kteří ve své době organizovali protihejtmanistickou vzpuru proti jeho otci Pavlovi Skoropadskému a podíleli se v roce 1918 na zničení ukrajinské státnosti. Naopak – vždy ocenil každou oběť, kterou Ukrajinci přinesli na oltář vlasti, bez ohledu na konkrétní politické názory. Schopnost povznést se nad osobní spory a pro dobro budoucnosti objektivně hodnotit minulost byly jeho základní povahové rysy. Danylo Skoropadskij byl přitom však ve svém postoji k popíračům ukrajinské suverenity nekompromisní a důsledný. Čekal ho ale tragický osud – v roce 1957 padl do rukou sovětské tajné služby. Komunisté, vyděšení jeho oblíbeností mezi ukrajinskými emigranty, ho hanebně otráвили.

Hejtmanič Danylo neměl žádné přímé dědice a po jeho smrti přešla vedoucí pozice v hnutí postupně na všechny jeho sestry. První sestrou, která moc zdědila, byla jeho starší sestra hraběnka Mariya. Mariya Skoropadská-Montrezor, zapálená vlastenka a hejtmaněvna Ukrajiny, však kvůli své nemoci neměla ani dost času, aby se plně ujala vedení hejtmanistického hnutí – zemřela již 12. února 1959.

Poté vedla hejtmanistické hnutí hejtmaněvna Jelizaveta Skoropadská. V této době byl v rámci hnutí založen Východoevropský výzkumný ústav Wyacheslava Lypynského ve Filadelfii, a to v roce 1963.

Olena Ott-Skoropadská, poslední dcera hejtmana Pavla Skoropadského, která se po smrti své sestry Jelizavety v roce 1976 dostala do čela hnutí, se v zájmu uchování památky svého otce, bratra a dvou sester rozhodla ukončit politickou činnost. Všechny její iniciativy směřovaly k očistění pověsti zakladatele Ukrajinského státu od pomluv, které proti němu šířili ruští i ukrajinští oponenti. Smrtí Oleny Ott-Skoropadské v roce 2014 vyhasla hejtmanova rodina a její staletá historie skončila.

Přesto, i přes tuto velkou ztrátu, se hejtmanismu daří a jeho cíle nejsou zdaleka zavrhnuty. Po dlouhých letech tvrdých represí zemřeli v Sovětském svazu téměř všichni potomci ukrajinské aristokracie. Poslední nadějí ukrajinských monarchistů se tak stal hrabě Gregor Razumovskij, který je přímým dědicem hejtmana Kyrila Razumovského, který vládl našemu státu v letech 1750 až 1764. Hrabě Razumovskij udržuje a ctí své kořeny, aktivně navštěvuje Kyjev, podniká různé kulturní iniciativy a podporuje svými dary ukrajinské ozbrojené síly. Hrabě Razumovskij též věří, že myšlenky Vjačeslava Lypynského jsou jedinou možnou formou existence silné Ukrajiny; proto aktivně podporuje moderní hejtmanisty.

Právě teď, zatímco ozbrojená invaze do naší vlasti pokračuje, se mladá generace sjednocuje pod praporem ukrajinského monarchismu, aby vnesla do našeho státu pořádek a mír – protože, jak řekl Vjačeslav Lypynskij, *„není jiné cesty ven z této naší národní tragédie a této naší dávné zkázy, než vlastnoruční obnovení ideologické a organizační renesance ukrajinského konzervatismu a základního pilíře hejtmanismu...“*.

V této době naše hnutí vykonává především osvětovou činnost; naši členové však také bojují v předních liniích a vedou partyzánskou válku za nepřátelskými liniemi v oblastech Krymu a Donbasu.

Ve světle tohoto prohlášení nemůžeme ignorovat skupiny mladých lidí, našich kolegů a slavných apoštolů hejtmanistické myšlenky, kteří bojovali především za osvobození ukrajinského Krymu.

Nedávno byli zatčeni dva členové naší odbojové skupiny, kteří se věnovali sabotážím proti okupantům. K prvnímu zatčení došlo v červnu 2022, k druhému v listopadu téhož roku. Bohužel jsme s nimi od té doby ztratili kontakt. Z rukou okupantů jim hrozí 10-15 let vězení, ale všichni víme, že z ruského vězení už živí vyjít nemusí.

Naší odpovědností a cílem nového hejtmanistického hnutí, je pamatovat si a ctít oběti a slavné činy ukrajinských bojovníků za svobodu, kteří položili své životy pro ukrajinskou monarchii, čímž dokázali, že jsou skutečně právoplatnými pokračovateli věci Svazu hejtmanistů-statistů (SDG). Věříme, že se nám dostane uznání od evropských monarchistů a jejich pomoci v našem boji – zatímco stále pokračujeme v boji na frontě, za nepřátelskými liniemi i v našich domovech. Současně jsme přesvědčeni, že se splní sen našich předchůdců a že meč a palcát budou opět vládnout naší ukrajinské krajině.

Autorem článku je Marko Klymyk-Neobachny, jeden z vůdců moderního hejtmanistického hnutí.

Přeložil a upravil do angličtiny Dennis Litvinoff, hlavní tvůrce a zakladatel uměleckého kanálu „Hetman’s Brushes“.

Ilustrace

His Highness the Hetman of All Ukraine, the Cossack Troops and the State Fleet, Pavlo Skoropadskij the Restorer.

Jeho Výsost hejtman celé Ukrajiny, kozáckého vojska a státní flotily Pavlo Skoropadskij, „Restaurátor“.

"Monarchist League" Author: Dennis Litvinoff, chief designer and founder of the "Hetman's Brushes" art channel (https://t.me/hetmans_brushes)

"Monarchistická liga" Autor: Dennis Litvinoff, hlavní tvůrce a zakladatel uměleckého kanálu "Hetman's Brushes" (https://t.me/hetmans_brushes)

"His Serene Highness Pan Hetmanyach Danylo II Skoropadsky"

*Author: Dennis Litvinoff, chief designer and founder of the "Hetman's Brushes" art channel
(https://t.me/hetmans_brushes)*

"Jeho jasná výsost Pan Hejtmanič Danylo II Skoropadskij"

Autor: Dennis Litvinoff, hlavní designér a zakladatel uměleckého kanálu "Hetman's Brushes"
https://t.me/hetmans_brushes

Ideologist of Ukrainian monarchism Vyacheslav Lypynskiy

Ideolog ukrajinského monarchismu Vjačeslav Lypynskij

"Razumovsky: Hetmanist renaissance"

Author: Dennis Litvinoff, chief designer and founder of the "Hetman's Brushes" art channel
https://t.me/hetmans_brushes

"Razumovskij: Hejtmanská renesance"

Autor: Dennis Litvinoff, hlavní tvůrce a zakladatel uměleckého kanálu „Hetman's Brushes“
https://t.me/hetmans_brushes

*Count Gregor Razumovsky, a descendant of Hetman Kyril Razumovsky.
Today, he is the main contender for the monarchical throne of Ukraine.
Hrabě Gregor Razumovskij, potomek hejtmana Kyrila Razumovského.
Dnes je hlavním uchazečem o panovnický trůn Ukrajiny.*

*Ukrainian monarchists at the front, with the flag of the Hetmans, on which the sign of the Ukrainian monarchists is depicted. "Serdyutka Zorya"
Ukrajínští monarchisté na frontě s hejtmanskou vlajkou, na které je vyobrazen znak ukrajinských monarchistů. "Serdyutka Zorya"*